

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

מדוע יגרשונו מישראל? בשער האחורי של השבועון הובא המשך רשימת המועמדות לתחרות. מלכת המום '58.
בשער הגליון: מנהיג התנועה הרוויזיוניסטית זאב (ולארימיר) ז'בוטינסקי.

ז'בוטינסקי ללא יורשים ★ השיעור האפריקאי ה"לנידה" של מישטרת תל-אביב

העולם הזה 1082
תאריך: 25.6.1958

בניסוחים מתונים — כפי שעשה ראש-משלת גאנה.

פשעים

האליבי תמיד שיכונע

"זה היה נס גדול", אמרו חוקרי-המישטרה לכתבי הצהרונים, אחרי שפירסמו ברבים את פרשת פשעיו של רפאל (השודר בתחתונים) בדיחיה חגיגי מתל-אביב. "מי יודע מה היה קורה לולא הסגיר חגיבי את עצמו למישטרה?"

התמוגגו מנחת קצינים בכירים במחוז. חגיבי עצמו ישב מדי בוקר במטה הנפה הצפונית, הכתיב לחוקרי הלישכה הפלילית של הנפה ולשטר סאלח כוהן ממרדו הבילוש של המחוז, את פירוטי-הפרטים של הפשעים החמורים שביצע משך שבע השנים האחרונות. במדינה אחרת היו ועדיין על כיסא-החשד, התורה חגיבי, אבל כאן לא יתנו לי יותר משבע שנים. השיימה המלאה של פשעי חגיבי יכולה לשמש חומר מתאים לתריסר סירטי-יועוועי הוליוודיים, מאלה שהצנזורה הישראלית רגילה לקצצם באכזריות. פרשת עבודתה של המישטרה בחקירת תיקו של חגיבי, לעומת זאת, יכולה —

והייבת — לשמש חומר רציני ביותר לחקירה מקיפה ועניינית על שיטת פעולתו של מחוז המישטרה הגדול ביותר בישראל. אך ייתכן שהענף הפלילי של תל-אביב לא הצליח להניח את ידו על חגיבי בשנים האחרונות? לא הסתירו קצינים מיקצועיים במחוזות מישטרה אחרים את תימהונם.

הרשעות קודמות. תיקו האישי של חגיבי במטה מחוז תל-אביב, וגליון הרשעותיו הקודמות במחלקה לזיהוי פלילי במטה הארצי, הצריקו תמיהות אלה. כי "השודר בתחתונים" שהודה בשבועות האחרונים בניצוץ שלושה פשעים מיניים בילדות צעירות, ובניצוץ שורה ארוכה של פשעים חמורים אחרים, הוא בעל ארבע הרשעות קודמות:

- התפרצות וגניבה במחצית ב'1951, עליה נידון בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב לשנתיים מיבחן.
- שוטטות ב'1956.
- מעשה מגונה ב'1956.
- מעשה אונס ב'1957.

הרשעות אלה היו צריכות להיות ידועות גם לבלשי תל-אביב ולחוקרים הפליליים של המישטרה. ואומנם, לא הכחישו אלה השבוע כי אחרי כל אחד ממעשי הפשע המיניים שביצעו בשנתיים האחרונות, היה חגיבי בין העצורים לחקירה. אלא שבכל פעם היה הצליח להוכיח אליבי לחוקריו, ששיחררוהו מיד.

גירום למצ. תמיהה גדולה לא פחות עוררה גם העובדה שחגיבי גויס למישטרה הצבאית, למרות העובדה כי כמה חודשים קודם לגיוסו נידון והורשע באשמת התפרצות וגניבה במחצית. במישטרה הצבאית, סיפר השבוע חגיבי לשופט השלום שהאריך את מעצרו, ביצע פשעים לא מעטים, שהגיעו לשיאם בתקופת מיבצע-סיני, בה השתולל חגיבי ללא מעצור. בין השאר הוא ריח בוקנה ערבית והרגה, אחרי שאנס אותה באכזריות.

יגעו של ארנס מייצג את העולם הזה

עורר-הדין אריה מרינסקי, המכתן כיום כיועצו של שר-הבטחון, ייצג את העולם הזה במישפטי-דיבה שהגיש נגד השבועון הקבלן יצחק פרישמן, שיוצג בידי אהרון חוטר-ישי.

עלי-די התעמולה של הרפובליקה הערבית המאוחדת, והוא נתקבל כדרישה לתחרות הפליטים ולשינוי הגבולות.
● העובדה כי נקדמה חתם יחד עם נשיא מצרים, חיבת להתפרש כהודות עם עמדתו של הלה ב"בעיית פלסטין".

● הדיפלומטים המנוסים של משרד-החוץ בירושלים ידעו זאת: ההצהרה היתה תבוסה נוספת למדיניות-החוץ הישראלית.
נישואין בקאהיר. אפשר היה להסביר את משוא-הפנים של ראש-המשלה הגנאי ברקע האישי: נישואיו עם צעירה מקאהיר, אולם הסיבות היו עמוקות יותר.

לנקדמה קרה מה שקרה קודם לכן לראש-משלת בורמה, ארינו. בשמחה הראשונה של השנת העצמאות למדינותיהם, קירמו מנהיגים אלה בכרכה את ניסיונות ישראל לעזור להם בעצה ובחומר, כדי לקשור קשרים הרוקים. גם ארינו וגם נקדמה רחשו אהדה נכרת לנסיון הישראלי, כדוגמה למה שאפשר לעשות בארץ אסיאתית נחשלת.

אולם ככל שהתבהרה התמונה הבינלאומית, נאלצו שתי המדינות — האסיאתית והאפריקאית — להתחשב בעובדות החיים, אותן העובדות שהגיעו השבוע את ממשלת צרפת להתקרב מחדש למצרים. עמדת-המפתח של מצרים בעולם האפריקאי ובו"ם אינה מאפשרת לארינו ולנקדמה לעשות מעשים הפוגעים בגלוי בתנועה הלאומית הערבית. אילו היתה גם לישראל אחיזה כלשהי בעולם הערבי, אפשר היה לעקוף אולי מיכשול זה. אולם מאחר שאין ישראל קיימת כלל במרחב העמים הערביים, ואין אף פלג אחד בתנועה הלאומית הערבית הקשור עימה, נאלצים גם הידירים הפוטנציאליים של ישראל באסיה ובאפריקה להתקשר לאויביה.

כל אשר יכלה הדיפלומטיה הישראלית לקוות לו בתנאים אלה היה שארינו, נקדמה ושות' לא ייסחפו בורם הערבי הקיצוני ביותר, אלא יסתפקו

המגיע לקרטולי קומתם הרוחנית. בשירו המפורסם ביותר ניבא ז'בוטינסקי כי "בדם וביוע יוקם לנו גוועי" — גאון ונדיב ואכזר" את נבואתו השירית של ז'בוטינסקי החליף בשנים האחרונות גווע אכזרי — אך, לפי שעה, חסר-גאונים.

מדיניות

הצהרה שחורה

למשך כמה שעות שררה השכוע תרהמה עמוקה במשרד-החוץ הישראלי. גרמה לכך ידיעה קצרה: בתום ביקורו בקאהיר, חתם ראש-משלת גאנה, הר"ר קוואמה נקדמה, על הצהרה משותפת עם גמאל עבד-אל-נאצר, שבה דרשו השניים: "פיתרון צודק לבעיית פלסטין". הנוסח עצמו היה תמים למדי — כי לא נקבע מהו הפיתרון הצודק, אולם תמימות זו לא העלימה את המשמעות העמוקה: הנוסח הוא זה המועלה לעתים קרובות

● לדברי עדים שנכחו בשעת חיבור השיר, חשב ז'בוטינסקי על המילה הרוסית 'מאייה' (ברזל). רק כשלא מצא מילה עברית מתאימה כמוה, המתחרזת עם גווע, כתב בדם ויגע...

העם

נשמות מתות

במשך שבועיים ריחפה על המדינה רוחו של חיים אלוורוב. על אף הניסיונות הנמרצים להשתיק את החלק העיקרי של פעילותו — מאבקו להשתלבות הישוע העברי במרחב השמי — עוררו דבריו, המצוטטים במקוטע, מחשבות עמוקות בלב האזרח הישראלי.
השבוע ריחפה על המדינה רוחו של מנהיג ציוני אחר, שהיה רחוק מאוד מאלוורוב: ולארימיר זאב ז'בוטינסקי. אדם שטען גם הוא למלכות בתנועה הציונית. ממרחקים, מקיבו שמעבר לים, דיבר ז'בוטינסקי אל האזרח הישראלי, עת עלתה לכותרת הראשית רדישת חסידו להביא את עצמותיו לארץ.
עצם ההר העמוק שעוררו דברי המתים בלב האזרח, הטיל אור על מצב לאומי חמור: העדרם של מנהיגים חיים, שדיבריהם יכולים לעורר מישהו למחשבה מדינית רצינית. גם לאלוורוב וגם ז'בוטינסקי לא קם יורש ברור הצעיר,

● בצוואתו כתב ז'בוטינסקי, שהעלאת עצמותיו תיעשה אך ורק על-ידי ממשלה יהודית שתשלוט בארץ-ישראל. היה זה ראש-המשלה, לוי אשכול, שדאג להעלות עצמותיו.

יום הגדנ"ע

במרכז המיפגן הגדול של יום הגדנ"ע, שנערך באיצטדיון רמת-גן, עמדו תרגילי התעמלות המוניים, שבוצעו במימדים חסרי-תקדים בישראל. במרכז האירועים היה מגדל-ענק של גופות צעירים, שהתנווע ולבש צורות שונות.

הילודה. אין זה סימן היכר אינטלקטואלי או מדיני.

● כאשר נשאל השבוע פרופסור הטכניון העברי בחיפה ערי ז'בוטינסקי, בנו של המנהיג הרוויזיוניסטי המנוח (ראה: העם), מדוע הוא לוחם למען המארגונים ושאר המיעוטים במדינה, ציטט את דבריו אחד מהבריו, מהחוני שנשאל מדוע הוא מגן על החיות: "אני לא חס על החיות, אלא על גופי שלי". הנמשל של ז'בוטינסקי: לא למיעוטים אני רואג, אלא לעם העברי, שמדיניות מוטעית ממיטה עליו אסון".

אנשים

● מנכ"ל משרד ראש-המשלה טדי קולק: "יש לי ספק אם האמנות המודרנית המופשטת היא האמצעי הכי טוב להסברה".
● אליעזר ליבנה, בתגובה על התקפותיו של משה דיין, על הגיל המתקדם של ההנהגה: "גיל צעיר זוהי סגולה ביולוגית, המסייעת לרביבו